

Folketingets Lovsekretariat

Departementet
Holmens Kanal 22
1060 København K

Dato: 3. juli 2013

Tlf. 3392 9300
Fax. 3393 2518
E-mail sm@sm.dk
www.sm.dk

Under henvisning til Folketingets brev af 27. juni 2013 følger hermed social- og integrationsministerens endelige svar på spørgsmål nr. S 2046, stillet af Mette Hjermind Dencker (DF).

MBS/ J.nr. 2013-4571

Spørgsmål nr. S 2046:

Hvad er ministerens holdning til, at Københavns Kommune vil fjerne et søskendepar fra deres plejefamilie uden at børnene på henholdsvis 13 og 14 år er blevet hørt i sagen, og hvilke initiativer påtænker ministeren at tage for at sikre hjælp til børn, der kommer i klemme i sådanne sager?

Svar:

I forhold til den konkrete sag har jeg noteret mig, at Ankestyrelsen er blevet underrettet om sagen med henblik på, at styrelsen kan vurdere, om der er anledning til at tage sagen op af egen drift, jf. servicelovens § 65.

Generelt mener jeg, at børneinddragelse er et meget væsentligt led i indsatsen over for udsatte børn og unge, fordi det understøtter deres ret til at få indflydelse på deres eget liv. Samtidig styrker det kvaliteten i sagsbehandlingen, at barnets eller den unges opfattelse af egen situation indgår i vurderingen af, hvordan barnets tarv sikres bedst muligt.

Inddragelsen af børn og unge er derfor også et meget vigtigt princip i serviceloven, som fastsætter, at barnets synspunkter altid skal inddrages med passende vægt, jf. § 46, stk. 3. Endvidere skal kommunerne altid gennemføre en samtale med barnet, inden der træffes afgørelse om at give støtte til barnet, jf. § 48. Dette gælder også i de tilfælde, hvor barnet eller den unge skal anbringes uden for hjemmet.

Desværre har enkeltsager og praksisundersøgelser vist, at kommunerne ikke altid overholder reglerne om børnesamtaler. Jeg er derfor glad for, at et enigt Folketing i foråret stemte for lovforslaget om beskyttelse af børn mod overgreb (Overgrebspakken), som har til formål at give et øget fokus på barnets tarv, og som bl.a. medfører en skærpelse af reglerne for kommunernes afholdelse af børnesamtaler. Reglerne træder i kraft den 1. oktober 2013, jf. lov om social service, lovbekendtgørelse nr. 496 af 21. maj 2013 (Beskyttelse af børn mod overgreb mv.).

De nye regler betyder, at kommunerne fremover skal gennemføre en børnesamtale meget tidligt i sagsbehandlingsforløbet som led i den børnefaglige undersøgelse efter § 50. Endvidere skal kommunen som udgangspunkt altid tale med barnet eller den unge, hvis der er tale om en underretning om overgreb, jf. lovens § 155 a, stk. 2.

Jeg er naturligvis optaget af, at kommunerne overholder lovgivningen, således at det sikres, at børn og unge altid bliver inddraget i deres egen sag. I forlængelse af den seneste tids omtale af plejefamilieområdet har jeg derfor bedt Ankestyrelsen om at igangsætte en generel undersøgelse af, hvor udbredt det er, at børn flyttes på grund af samarbejdsproblemer med kommunen. Det er vigtigt for mig, at et barn kun flyttes til et nyt anbringelsessted, hvis det er til barnets bedste.

Ankestyrelsens undersøgelse vil også omfatte, i hvor høj grad børnene inddrages og høres i beslutningen om at flytte dem fra en plejefamilie. Når Ankestyrelsen har færdiggjort undersøgelsen, vil jeg se på, om der er behov for nye tiltag for at sikre, at børn i videst muligt omfang inddrages i deres egen sag.

Karen Hækkerup

/ Lise Stidsen Vandahl